JEG OG MIT HUS VIL TJENE HERREN

(♩ = ca. 168)

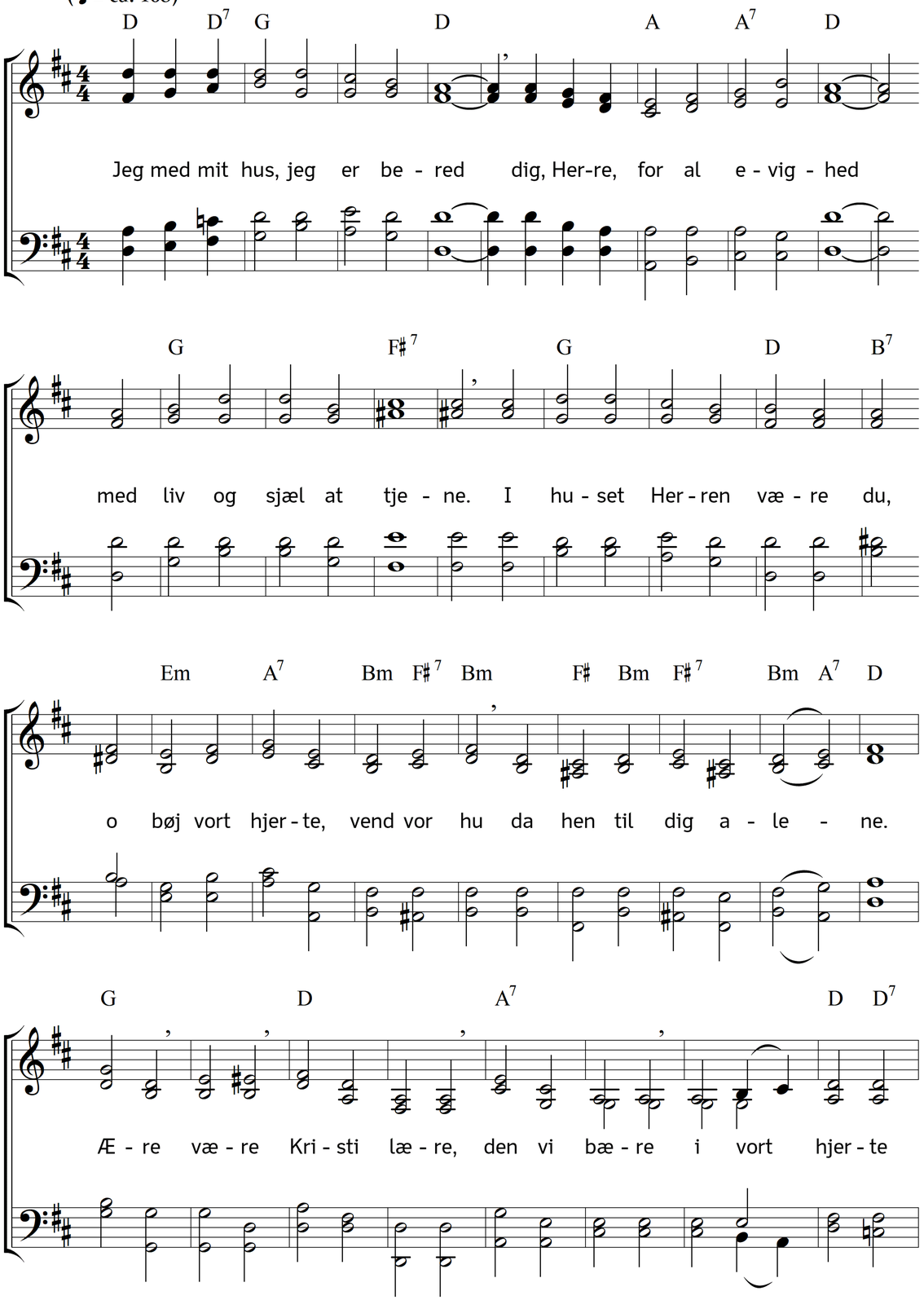

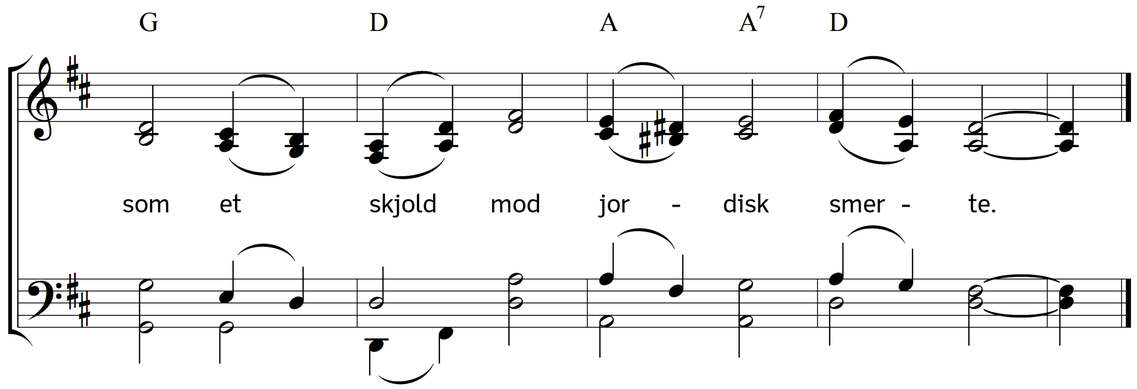

2. Din Ånd lad virke ved dit Ord
velsignelse for hver, som tror,
velsignelse og lykke!
Den bringe lys til sind og sans
og sende ind en stråleglans
i huset, hvor vi bygge.
Lige
rige
kunne alle
da sig kalde,
når i livet
du dem har din nåde givet.

3. Gyd freden over huset ud
og hver, som det beskytter, Gud,
i tro du os forbinde;
og hold du stedse os bered
at lide med tålmodighed,
o læg os den på sinde!
Klager,
plager,
sorger lindre,
nød forhindre,
derpå kender
overalt man dine venner.

4. Lad huset, som er bygget på
din nåde, vel betrygget stå,
det håb må vi bevare.
Thi har man i den mørke nat
til dig kun barnlig tillid sat,
da har man værn mod fare.
Rolig,
trolig
dig jeg følger,
livets bølger
ej mig skrække,
du kan med din arm mig dække.

5. Men stråler lykken til os ind,
forjag da stolthed fra vort sind,
som let kan rigmand gæste;
thi blev ej sjælen ydmyg mere:
når stolt man ned på andre seer,
da mangler en det bedste:
denne
skønne,
dybe, milde
nådefylde,
som med skatte
ingen verden kan erstatte.

6. Og endeligt jeg først og sidst
dig beder om, at her og hist
din Ånd os kun regere.
Da vil vor gerning bære frugt,
da bringer Orden den og tugt,
som kan vor fryd formere.
Send den,
send den
til os svage,
til vi drage
hjem og sjunge
hist for dig med engletunge.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/1489/